

ПЕРСПЕКТИВИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

У даний час в Україні ринкові чинники не працюють належним чином, для вирішення інвестиційної проблеми, посиленою світовою економічною кризою, необхідна активізація державної інвестиційної політики. Держава повинна прикласти максимум зусиль для формування інвестиційних ресурсів шляхом кардинальної зміни податкових законів у напрямі практики полегшення податкового тягара, встановлення системи державних гарантій по інвестиційних кредитах тощо.

Однією з головних перешкод на шляху економічного зростання країни є повільний процес перетворень на рівні підприємств у результаті дій зовнішніх, стосовно підприємства, чинників, що провокують нестабільність у функціонуванні первинних ланок господарювання, що віддзеркалюються, перш за все, на фінансово-господарській стабільності підприємства. Останнє є причиною зниження його інвестиційної привабливості, конкурентоспроможності, а в низці випадків може спричинити і його банкрутство. Це стосується в першу чергу підприємств транспортної галузі, які заздалегідь приречені на виконання замовлень зовнішнього середовища. Автомобільний транспорт, як підгалузь транспортної галузі, самий масовий по енергозбалансованості та наближеності до людей (користувачів).

Тому в першу чергу необхідне задоволення всіх потреб і вимог користувачів, що можливо здійснювати тільки при підтримці своїх можливостей та їх розширенні. Це і є проблема, політика виживання і розвитку підприємств автотранспортної галузі [1]. Потреба в інвестиційних ресурсах на автотранспортних підприємствах обумовлена обсягом оновлення основних засобів. Сьогодні відтворювання основного капіталу наближається до нульової відмітки. Його стабілізація і подальший розвиток хоча б мінімальними темпами вимагають значних інвестицій. Тобто, протягом трьох-п'яти років воно буде близькою до простого відтворювання. Практично дуже вузько поновлюється активна частина основних засобів. В результаті структура національної економіки не відповідає вимогам ринку, як за якістю, так і по асортименту послуг, не вписуючись в сучасні господарські зв'язки.

Для розвитку економіки, реалізації структурних перетворень необхідне поступове нарощування інвестиційних можливостей. Вони формуються під впливом політичних, економічних, соціальних і інших чинників, що визначають умови інвестиційної діяльності в регіоні і ступінь ризику інвестицій. На регіональному рівні інвестиційний клімат обумовлений двосторонніми відносинами підприємств, банків, органів влади[2].

Основними напрямками підвищення рівня інвестиційного забезпечення відтворювання основного капіталу повинне стати, по-перше, подальше поліпшення відтворювальної структури інвестицій, зростання питомої ваги витрат на технологічне переозброєння і реконструкцію діючих підприємств за рахунок зменшення нового будівництва; по-друге, вдосконалення технологічної структури інвестицій, збільшення в їх складі питомої ваги витрат на устаткування і скорочення витрат на будівельно-монтажні роботи; по-третє, зміна галузевої структури інвестицій на користь галузей, визнаних пріоритетними в процесі структурної перебудови.

Список використаних джерел

1. Герасимчук В.Г. Розвиток підприємства: діагностика, стратегія, ефективність : [монографія] / Герасимчук В.Г. – К. : Вища школа, 2008. – 225 с.
2. Буренніков Ю.Ю. Стратегічні засади розвитку та підвищення конкурентоспроможності станцій технічного обслуговування автомобілів у сучасних умовах господарювання / Ю.Ю. Буренніков // Вісник Житомирського державного технологічного університету. – 2012. – №3(62). – С. 20–24